

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibus Cœram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorum, 1609

12. Cap. De Acedia, & cognatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

eum Dæmon timeret. Respondit, ex quo factus sum monachus, statui apud me, vt iracundia extra guttur meum nunquam procederet, & ideò timent me Dæmones.

Quartum. Consideratio finis nostri, mortis scilicet, & eorum, quæ post mortem sequuntur. Vnde Eccles. 28. Memento nouissimorum, & desine inimicari, & deinde subditur, Memento timorem Domini, & ne irascaris proximo.

Quintum. Iratus te ipsum ad alia conuerte negotia, quibus occupatum cor tuum, quietat à perturbatione, & eiusdem obliuiscatur, & sedata tempestate, cogita quid feceris: quantum mali fortassè proximo, & tibi ipsi intuleris, perdendo amicitiam Dei, & charitatem proximi, & incurrendo laqueos Diaboli.

GAPVT XII.

DE ACEDIA, ET EIVS filiabus.

ACEDIA, est quædam tristitia, vel tardium aggrauans mentem hominis, vt nihil ei agere libeat earum rerum, quæ salutem propriam concernunt. Acedia, quando est perfecta, est peccatum mortale, quia charitati aduersatur, cuius proprius effectus est

est gaudium de Deo, eiusque bonis. Acedia autem imperfecta, inchoata in sensualitate præter rationis consensum, veniale peccatum est.

Peccat mortaliter acedia, qui ea motus, *Quomodo* omittit necessaria ad salutem animæ, aut corporis, vel deducitur in aliquod mortale, vt de *acedia sic* *mortalis.* sperationem: vel deliberatè appetit mortem ex tali tristitia, vel optat esse bestia.

Ex acedia hæc generantur filię. Malitia, *Filiæ ace-* Rancor, Pusillanimitas, Desperatio, Torpor, *dia* & Euagatio mentis.

Malitia est, quando quis propter tristitiam, quam habet in diuinis, in tantum malus efficitur, vt modica, vel nulla existimet spiritualia; vel etiam impugnet.

Rancor mentis, est amaritudo contra eos, qui hominem ad spiritualia inducere volunt, & propterea desiderat, & vult malum alteri: Aliquando etiam refertur ad filias iræ.

Pusillanimitas opponitur magnanimitati, & est quando homo ex paruitate animi, se retrahit à magnis operibus, & honoribus suam potentiam non excedentibus.

Desperatio est, quando homo non sperat beatitudinem ex gratia Dei, & suis operibus, & est peccatum mortale grauissimum, quia obstruit fontem diuinæ misericordiæ, & opponitur spei.

Torpor est circa præcepta, quando homo facit

facit bona tepidè, non cum eo feruore, quo deberet. Ad torporem referuntur otium, pigritia, somnolentia, &c. Euagatio mentis circa illicita, quando homo à spiritualibus se transfert ad delectabilia exteriora: & eius malitia iudicanda est, secundum illicita, circa qua versatur, cuius rei iudicium sumendum ex dictis, de cogitationibus. His dictis, adhuc alii peccandi modi adiungi possunt. Mollicies, quando homo nihil duri, quod carni aduersetur pati potest. Negligentia, Imperseuerantia, Remissio animi, Dissolutio, Incuria, Indemotio, Instabilitas. Hi peccandi modi sicuti etiam plerèque filiarum acediae veniales sunt, nisi ex eis omittantur, quae sunt de necessitate praecepti, vel salutis.

Remedia contra Acediam.

*Serm. 3. de
ascen. Do-
mini.*

PRIMUM. Consuetudo bene operandi hæc facilitatem inducit, & iucunditatem parit. Reuera, ait S. Bernardus cum inceperis, tristitia implebit cor tuum, sed si perseueraueris, tristitia tua conuertetur in gaudium: tunc enim purgabitur affectus, & voluntas renouabitur, vel potius noua creabitur, ut omnia quae primo videntur difficilia, imò impossibilia videbantur, cum multa percurrantur dulcedine, & auiditate.

Secundum. Attendere hoc tempus esse nobis concessum, ut operemur bonum, & cogitandum.

tandum, quod ita reddenda ratio de tempore, sicut de verbo otioso. Hinc de quodam deuoto legitur, qui quoties audiebat horologium sonare secum dicebat. O Domine Deus, iam iterum vnam horam temporis vitæ meæ consumpsi, de qua tibi sum redditurus rationem, quomodo expenderim. Nullum enim à te est mihi impensum tempus, cuius mihi non sit reddenda ratio.

Tertium. Varietas operum, ne homo molestia capiatur, varietas enim delectat, iuxta illud.

Nunc lege, nunc ora, nunc cum seruore labora.

Sic erit hora breuis: sic labor ipse leuis.

EXEMPLVM habemus in S. Antonio, qui spiritu acedix tentatus dicebat: Domine saluari desidero, sed variæ cogitationes non permittunt. Quid faciam, vt saluer? ostende; & respiciens vidit quendam astantem, torquentem funiculum: deinde ex opere surgentem, & plectas facientem de palmis; & deinde ad orationem iterum surgentem. Erat autem Angelus Dei, & dixit ei. Ita faciens, Antoni, saluaberis.

Quartum. Considerate, quis locus paratus fit otioso; non cælum, quia merces est operariorum, non paradysus terrestris, quia Deus posuit hominem in paradysum, vt operaretur iuxta scripturam: Non purgatorium, quia

R. qui

LUC. 13.

qui in labore hominum non sunt, cum hominibus non flagellabuntur: Non mundus iste, quia ficulnea sterilis succidetur, ne terram occupet; relinquatur ergo infernus pro otioso.

Quintum. Exemplum Christi Saluatoris, cuius vestigia sequi debemus. Vnde S. Bernardus: Quam diu vixero, memor ero laborum, quos Christus sustinuit prædicando, fatigationum in discurrendo, tentationum in ieiunando, vigiliarum in orando, lachrymarum in compatiendo. Recordabor etiam dolorum, conuictorum, sputorum, colaphorum, subsannationum, exprobarum, clauorum, horumq; similibus; alioquin requiretur à me sanguis iustus, qui effusus est super terram.

Sextum. Frequens occupatio, quæ est clipeus contra Dæmonis sagittas. Semper aliquid boni agendum, ne Diabolus inueniat otiosum; Hinc in vitis patrum. Seniores dicebant. Operantem monachum Dæmone vno pulsari, otiosum verò innumeris spiritibus deuastari.

De materia vitiorum Capitalium, amplam qui voluerit legere materiam, legat S. Thom. in 2. 2. sanctum Antoninum in sua summa.

Guilhelmum Peroaldum Lugdunensem de virtutibus & vitijs Tom. 2. &

Methodum confessionis.

TER.